

Prvé čítanie

Dobytie mesta Aj

¹Hospodin povedal Józuovi: Neboj sa a nestrachuj! Vezmi so sebou všetok bojový ľud, vstaň a vystúp do Aja. Ajhľa, dávam ti do rúk ajského kráľa i s jeho ľudom, mestom a krajinou.

²Nalož s Ajom a jeho kráľom, ako si naložil s Jerichom a jeho kráľom, ale ich koristi a dobytká sa môžete zmocniť. Priprav zálohu proti mestu za

ním. ³Józua sa vybral so všetkými bojovníkmi a vystúpil do Aja. Józua si vybral tridsaťtisíc udatných

bojovníkov, v noci ich poslal ⁴a prikázal im: Hľadte! Vy budete zálohou proti mestu za ním, ale nebudte veľmi ďaleko od mesta; všetci budte

pripravení! ⁵Ja však a všetok ľud, ktorý je so mnou, priblížime sa k mestu, a keď vyjdú proti nám, utečieme pred nimi ako prvý raz. ⁶Oni vyjdú za

nami a my ich odrežeme od mesta. Lebo si povedia: Utekajú pred nami ako prvý raz. Budeme utekať pred nimi; ⁷nato vy vyrazte zo zálohy, obsadte mesto a Hospodin, váš Boh, vám ho dá do rúk.

⁸Ale keď zaberiete mesto, podpáľte ho, konajte podľa slova Hospodinovho! Hľa, toto som vám prikázal. ⁹Potom ich Józua vyslal a oni išli do zálohy a zostali medzi Bételom a Ajom západne od Aju. Józua však prenocoval tej noci medzi ľuďmi. ¹⁰Včasráno prehliadol Józua ľud a tiahol so staršími Izraela na čele ľudu do Aja. ¹¹Všetci bojovníci s ním vystúpili, priblížili sa, prišli pred mesto a utáborili sa severne od Aja, takže medzi nimi a Ajom bolo údolie. ¹²Potom vzal asi päťtisíc mužov a postavil ich do zálohy medzi Bételom a Ajom, na západ od mesta. ¹³A ľud, celý tábor, čo bol severne od mesta, i zadný voj, postavili na západ od mesta. Józua zišiel v onú noc do údolia. ¹⁴Keď to videl ajský kráľ, včasráno vyšli mužovia mesta, a to on a všetok jeho ľud, do boja proti Izraelu na určené

miesto smerom k Arábe, ale nevedel, že proti nemu je pripravená záloha za mestom. ¹⁵Józua a celý Izrael predstierali porážku pred nimi a utekali smerom na púšť. ¹⁶Všetok ľud, ktorý bol v meste, bol zvolaný, aby ich prenasledovali; i prenasledovali Józua a boli odrezaní od mesta. ¹⁷V Aji a Bételi nezostal nikto, kto by nebol vyšiel prenasledovať Izrael. Nechali otvorené mesto a prenasledovali Izrael.

¹⁸Hospodin riekol Józuovi: Kopiju, ktorú máš v ruke, napriam proti mestu Aju, lebo ti ho vydám do rúk. A Józua napriamil kopiju, ktorú mal v ruke, proti mestu. ¹⁹Vtedy záloha vyrazila zo svojho miesta a bežala; keď napriamil ruku, vnikli do mesta, obsadili ho a hneď ho zapálili. ²⁰Keď sa ajskí mužovia obrátili, videli, ako dym z mesta stúpa k nebu, ale nemali možnosť utiecť ani sem, ani tam, lebo ľud, ktorý utekal na púšť, sa obrátil proti svojim prenasledovateľom. ²¹Keď Józua i celý Izrael videli, že záloha obsadila mesto, a že z mesta stúpa

dym, obrátili sa a bili mužov z Aja.

22 Tamtí im vyšli z mesta oproti, takže tí z Aja dostali sa do prostriedku medzi Izraelcov; jedni z jednej, druhí z druhej strany ich bili tak, že neostal z nich nikto, kto by bol utiekol a zachránil sa. **23** Ajského kráľa zajali živého a priviedli k Józuovi.

24 Keď Izraelci pobili všetkých ajských obyvateľov na poli, na púšti, kam ich prenasledovali, a keď všetci až do posledného muža padli ostrím meča, vrátil sa celý Izrael do Aja a obyvateľstvo pobil ostrím meča.

25 Tých, čo v ten deň padli, mužov a žien, bolo spolu dvanásťtisíc; všetci boli z Aja. **26** Józua nestiahol ruku, ktorú držal vystretú s kopijou, kým na všetkých obyvateľoch ajských nevykoná kliatbu. **27** Len dobytka a koristi tohto mesta sa zmocnil Izrael podľa slova Hospodinovho, ako rozkázal Józuovi.

28 Potom Józua spálil Aj a urobil ho večným zboreniskom, pustatinou až podnes. **29** Ajského kráľa dal obesiť a

nechal ho na strome až do večera. Po západe slnka rozkázal Józua zložiť jeho mŕtvolu zo stromu; potom ju hodili k mestskej bráne a nakopili na ňu hromadu kamenia, ktorá je tam až dodnes.

Oltár na Ébale. Prečítanie zákona

30 Vtedy postavil Józua Hospodinovi, Bohu Izraela, oltár na vrchu Ébal,
31 ako prikázal Hospodinov služobník Mojžiš Izraelcom, ako je napísané v knihe zákona Mojžišovho, oltár z neotesaných kameňov, ktorých sa nedotklo železo. Na ňom obetovali Hospodinovi spaľované obete a obete spoločenstva. **32** Tam v prítomnosti Izraela napísal na kamene odpis zákona, ktorý napísal Mojžiš. **33** Celý Izrael, jeho starší, úradníci a sudcovia stáli po oboch stranách truhly oproti levítskym kňazom, ktorí niesli truhlu zmluvy Hospodinovej, cudzinci tak isto ako domáci, jedna polovica naproti vrchu Gerizim, druhá naproti vrchu Ébal, ako predtým rozkázal Hospodinov služobník Mojžiš

požehnávať ľud izraelský. ³⁴Potom prečítal všetky slová zákona, požehnanie i kliatbu, celkom tak, ako je to napísané v knihe zákona. ³⁵Zo všetkého, čo Mojžiš prikázal, nebolo jediné slovo, ktoré by Józua nebol prečítal pred celým zhromaždením Izraela, aj pred ženami a deťmi, aj pred cudzincami, ktorí s nimi tiahli.

Druhé čítanie

Žalmy

139. kapitola

Božia vševedúcnosť a všadeprítomnosť

¹Pre hudobný prednes.

Dávidov. Žalm. Hospodine, Ty si ma preskúmal a poznal.

²Ty vieš, či sadám, či vstávam; i moju myšlienku chápeš zďaleka.

³Ty pozoruješ, či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš.

⁴Ešte nemám slovo na jazyku, a Ty,

Hospodine, už ho celkom vieš.

⁵Obkľučuješ ma zôkol-vôkol, svoju dlaň kladieš na mňa.

⁶Žasnem nad Tvojím poznaním, je privysoko, nedosiahnem ho.

⁷Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha? Pred Tvojou tvárou kam utečiem?

⁸Keby som vstúpil na nebesá, tam si Ty; a keby som si ustlal v záhrobí, aj tam si Ty.

⁹Keby som si vzal krídla rannej zory a býval pri najvzdialenejšom mori,

¹⁰aj tam by ma odprevadila Tvoja ruka a Tvoja pravica by ma uchopila.

¹¹Keby som povedal: Nech ma aspoň tma pritlačí a nech je noc svetlom vôkol mňa,

¹²ani tma nie je dost' tmavá pred Tebou, noc svieti ako deň, tma je ako svetlo.

¹³Lebo Ty si mi stvoril ľadviny, v matkinom živote Ty si ma utkal.

¹⁴Ďakujem Ti, že si ma predivne utvoril; divné sú Tvoje skutky. A moja

duša to dobre vie.

15 Neboli skryté moje kosti pred Tebou,
aj keď som utvorený v skrytosti,
utkaný v hĺbinách zeme.

16 Tvoje oči ma videli, keď som bol v
zárodku, všetko to bolo napísané do
Tvojej knihy, všetky dni boli vopred
stanovené, hoci ešte ani jeden z nich
nejestvoval.

17 Aké vzácne sú mi Tvoje myšlienky, ó
Bože, aký nesmierny je ich počet.

18 Ak ich spočítam, viac ich je ako
piesku, keď sa prebudím, ešte vždy som
s Tebou.

19 Kiežby si, Bože, zabil bezbožníka!
Vzdialte sa odo mňa, mužovia
krvilační,

20 tí, čo sa podlo priečia Tebe a márne
sa dvíhajú proti Tebe.

21 Či nemám, Hospodine, nenávidieť
tých, čo Teba nenávidia? A či si nemám
oškliviť tých, ktorí povstávajú proti
Tebe?

22 Naskrz ich nenávidím, stali sa mi
nepriateľmi.

23 Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce; skúmaj ma a poznaj moje myšlienky!

24 Vid', či som na ceste do trápenia, a ved' ma cestou večnosti!